

som maa udføres der, og det særligt efter Stabslægens Plan, hvorefter der fremdeles vil høre 150 Senge til Epidemihospitalet.

Som anført kendetegner Stabslægens Plan sig særligt ved den stærkt gennemførte Ensartethed af alle Bygningens Etager og disses Deling i 2 ganske ens Halvdele, hvorved den falder i en Mængde ganske ensartede „Afsnit“.

Stabslægen fremhæver dette som en stor Fordel, idet han mener, at det vil lette Driften, Kontrollen, Oversigten m. m. og særligt er indrettet med den nye Sygeplejeordning for Øje.

Der er dog ved denne Planens Ensartethed ikke taget Hensyn til den forskellige Tilgang til et militært Sygehus af syge af de forskellige Sygdomsgrupper, der jo, som anført, alle skal modtages, og det maa betragtes som en væsentlig Mangel, at dette Hensyn ikke er taget, og det kan tages, som det er vist i flere Planer, uden at der derved sker Brist paa Oversigten, Administration o. s. v. Det ses heller ikke, at der opnaas noget særligt i saa Henseende ved at samle alle Sygestuerne i 1 stor Bygning. Hovedprincippet maa dog være, at hver Afdeling skal danne et afsluttet Hele, og det er da uden Betydning, om disse ligger i 1 eller et Par Bygninger.

Sygestuerne for Klinikpatienterne ligger langt fra de egentlige Kliniklokaler med deres særlige Instrumentarium, Mørkekamre o. s. v. Dette er ikke heldigt og vil fordrø Anskaffelse af Instrumenter m. m.

Om de enkelte Bygninger skal bemærkes:

Sygebygningen. Som det vil ses af Planen, har Stabslægen $\frac{4}{5}$ af de syge anbragt i 16-Sengs Stuer og hele Resten er 2-Sengs Stuer. Naar disse skal benyttes som 1-Sengs, og det vil som tidligere paavist ofte være nødvendigt, vil der hver Gang gaa en Sengeplads tabt.

Om de meget store Stuers Gener, Uro m. m. er der talt, og det skal her kun for 16-Sengs Stuernes Vedkommende bemærkes, at det er uheldigt, at alle de syge ligger med Lyset i Øjnene, hvilket (Frederiksberg Hospital) føles generende. De mange Vinduer med smalle Vinduespiller maa forandres af Hensyn til en passende Opstilling af Sygesengene.

I *Badebygningen* findes næsten alle Badekar anbragte i mørke Rum, og der er i det hele taget kun daarligt Lys gennem de smaa Vinduer. Ved Lokalbadet ligger der et fuldstændig mørkt Rum, og det ene romerske Baderum er uden direkte Lys. Som gentagne Gange anført er Stabslægens Plan i høj Grad tilpasset efter hans Ønsker om at indrette Sygehuset for den nye Sygeplejeordning; men denne fordrer ikke en saadan absolut Ensartethed i Bygningen, der jo, som anført, kommer i Strid med Tilgangen til Sygehuset af de forskellige Sygdomsgrupper, den lader sig meget vel gennemføre uden denne.

Arkitekt Ingemans Forslag.

Projekt A + B.

(A. Ombygning af og Tilbygning til det nuværende Epidemihospital. B. Opførelse af en ny Epidemifdeling).

Den nordlige Grænse for de to Hospitalskomplekser er vist forkert paa Situationsplanen, saaledes at Bade-Massagebygningen samt Vognremisen kommer til at ligge udenfor den tilladelige Byggegrænse. Det ubebyggede Areal Øst for Epidemihospitalet bliver derved kun ca. 1,55 ha og ikke som af Arkitekten angivet 2,0 ha.

Det, der først og fremmest præger dette Projekt, er, at samtlige Sygebygninger har Mansardetage. Af Projektets 314 Sygesenge er 99, altsaa $\frac{1}{3}$, anbragte i Mansardstuer, Vinduerne er i de fleste af disse Stuer kun $\frac{1}{12}$ af Gulvarealet (ikke $\frac{1}{6}$), og der er kun 8,0 m² Gulvflade og 28 m³ Luft pr. Sygeseng.

Som omtalt vil Anvendelsen af mange smaa Afdelinger uden Tvivl medføre store Driftsomkostninger, og Vanskeligheder, og dette Forhold vil forværres, naar som her forhaandenværende Bygninger med Lokalteter, indrettede med andet særligt Formaal for Øje, tvinger Arkitekten til forskellige Dispositioner, som alene er betingede af de opstillede Krav og de tilstedeværende Bygningers Indretning, men som kunde have været undgaaede, saafremt man havde haft frie Hænder.